

Alustus - Entä sitten seurakunta?**ENTÄ SITTEEN SEURAKUNTA?**

Muistan, kun nuorena miehenä menin miestenpiiriin asenteella, että tuskin minä mitään täältä saan. Menin piiriin ns. terveenä, ehjänä ja "opettamaan muita" -asenteella. Kun olin jonkin aikaa piirissä ollut, asenteeni alkoi muuttua. Huomasin, kuinka vähän minulla loppujen lopuksi oli muille annettavaa. Tapahtui se, mitä virressä 428 sanotaan; Tässä valtakunnassa ovat heikot vahvoja, sairas terveen parantaa, saaja auttaa antajaa. Niinpä minäkin, joka olin sairastunut vahvuuteen ja sivullisuuteen, aloin vähitellen parantua.

Seurakunta on paikka Jumalan lapsille, jossa he voivat kasvaa Jumalan tuntemisessa. Seurakunnan tulisi olla paikka, jossa;

- parannutaan (tosin vain sairaat tarvitsevat Jeesusta parantajakseen, Mark. 2:17, Jer. 30:17)
- eheydytään (vain rikkinäiseksi itsensä tietävä kaipaa eheytymistä, Matt. 11:28-30)

JOHDANTO**• Yleisiä väärinkäsityksiä**

- Seurakunta = jumalanpalvelukset
- Seurakunta = papit
- Seurakunta = tietty kirkkokunta
- Seurakunta = kirkkorakennus

MITÄ SEURAKUNTA ON?

Seurakunnaksi luullaan usein seurakunnan ulkoisia puitteita. Tämä väärinkäsitys on sen seurausta, että maailmanlaajuinen kristillinen kirkko on aikojen saatossa jakaantunut pienempiin ryhmittymiin sen mukaan, miten kunkin ryhmittymän johtajat korostavat kristillisen opin jotakin yksityiskohtaa.

Eroavuudet oppinäkemyksissä ovat eri asia kuin kristillisen opin vaihtaminen toisenlaiseen oppiin.

Kristillisen opin vastustajia ovat Jehovan todistajat sekä Mormonit. Jehovan todistajilla arkkienkeli Mikael ja Jeesus Kristus ovat yksi sama persoona. Lisäksi heillä Pyhä Henki on vain toimiva voima eikä Jumalan kolmas persoona. Mormoneilla taas on enkeli Moronin ilmoitukseen perustuva oppinsa ja kirjansa. Jehovan todistajien ja mormonien harhaopit ovat suhteellisen nuoria. Vanhempi taas on Islam, kun 600 luvulla jälkeen Kristuksen syntymän Muhammed otti joitakin vaikutteita kristinuskosta ja enkeli-ilmestyksiin perustuen perusti islaminuskon.

1. JUMALAN KANSA (1. Piet. 2:9,10)

- Kreikan kielen sana *ekklesia* = ihmisten kokoontuminen tai yhteentuleminen
- Seurakunta / valtakunta
- Kaste on näkyvä merkki seurakunnan jäsenyydestä

Kaste merkitsee:

- Puhdistumista synneistä (1. Kor. 6:11)
- Samastumista Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen (Room. 6:3-5, Kol. 2:12)
- Hengen sinettä (1. Kor. 12:13)

1. Maailmanlaajuinen seurakunta

(Ef. 3:10, 21, 5:23, 25)

- Maailmassa on nykyään 1900 miljoonaa kristittyä.
 - Vainottu seurakunta
 - Kolmas maailma
 - Vapaa maailma

Mikä sitten seurakunta on? Mitä Raamattu sanoo siitä? Mitä sillä oikeasti tarkoitetaan?

Varhaisuutalaisuudessa omaksuttiin seurakunnan nimikkeeksi ilmaisu "eda" (hepreaa), jonka kreikankielinen vastine on synagoga. Se voidaan ymmärtää Israelin kansaa tarkoittavaksi, Egyptistä pois kutsutuksi yhteisöksi.

Alkuseurakunta alkoi puolestaan käyttää ekklesia-nimikettä. Antiikin kreikassa ekklesia tarkoitti kansankokousta, ulos torille kutsuttujen joukkoa (näin Apt. 19:40-41).

Alkuseurakunnan aikoihin kristittyjä pidettiin aluksi yhtenä juutalaisuuden lahkona, joka poikkesi virallisen juutalaisuuden linjasta. Esim. kun Raamattu kertoo siitä, kun juutalaiset karkotettiin Roomasta rettelöinnin takia, he riitelivät kristittyjä vastaan, karkotettiin myös kristityt.

Ensimmäisen vuosisadan loppupuolelle asti "vanhassa juutalaisuudessa" harjoitettiin heprealaista Israelin uskoa. Temppelein hävityksen jälkeen (v. 70) muut suuntaukset kuihtuivat ja Israelin usko jakaantui selkeästi kahteen pääuomaan; kristinuskoon ja juutalaisuuteen. Kristityille tuli mahdolliseksi osallistua kokouksiin synagogassa, koska siellä luettavaan rukoukseen lisättiin kirous Jeesuksen seuraajia kohtaan. Tämän jälkeen kristillisyyden ja juutalaisuus jatkoivat kehittymistään kumpikin omiin suuntiinsa.

Uusi testamentti kertoo, että kristillisyyden on jatkumoa vanhan liiton Israelille. Jeesukseen Kristukseen uskova (Jeesukseen messiaanakaan uskova) on liitetty siihen uuteen liittoon, jonka Jumala lupasi tehdä Israelin kanssa.

Jer. 31:31-33. "Tulee aika", sanoo Herra, "jolloin minä teen uuden liiton Israelin kansan ja Juudan kansan kanssa. Tämä liitto ei ole samanlainen kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin kun tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omakseni, sanoo Herra. "Tämän liiton minä teen Israelin kansan kanssa tulevina päivinä, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

Luuk. 22:19-20. Sitten hän (Jeesus) otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne.

Hepr. 9:15-16. Sitä varten Kristus on tullut uuden liiton välittäjäksi, että hänen kuolemansa vapauttaisi kaikki ensimmäisen liiton aikana tapahtuneista rikkomuksista ja että kutsutut niin saisivat heille luvattua iankaikkisen perinnön. Liitto on myös testamentti, ja testamentin tekijän kuolema on aina voitava näyttää toteen.

Ef. 3:5-6. Sitä ei menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, mutta nyt Henki on ilmoittanut sen Kristuksen pyhille apostoleille ja profeetoille: muihin kansoihin kuuluvilla on sama oikeus perintöön kuin juutalaisillakin, he ovat saman ruumiin jäseniä ja heitä koskee nyt sama lupaus, kun evankeliumi on johtanut heidät Kristuksen Jeesuksen yhteyteen.

Uudessa testamentissa kerrotaan se, miten Vanhassa testamentissa luvatut asiat ovat täyttyneet ja tulevat edelleen täyttymään. Vanhassa testamentissa Jumala profeettojen kautta sanoo valitsevansa itselleen kansan, joka ei ole kansa (5. Moos. 32:21, Room. 9:23-26). Jeesukseen Kristukseen uskovat juutalaiset ovat yhdessä uskovien kristittyjen kanssa tämä kansa. Aluksi seurakunta koostuikin pelkästään Jeesukseen Messiaanakaan uskovista juutalaisista. Vasta myöhemmin siihen liittyi pakanoita. Nyt pakanoita on enemmistö.

Jeesus puhui paljon Jumalan valtakunnasta, joka ei tule nähtävällä tavalla. Kansa, joka ei ole kansa, kuvaa tätä hyvin.

Mitä kaste merkitsee?

Kaste on se merkki, jolla Jumalan kansaan, Jumalan maailmanlaajuiseen seurakuntaan liitytään.

Kirjoittaessaan kirjettä Korintin seurakunnalle, jossa jotkin seurakunnan jäsenistä tekivät vääryyttä muille, Paavali vetoaa siihen, että (1. Kor. 6:9-11); "Ettekö tiedä, että ... teidät on

- pesty puhtaiksi ja
- tehty pyhiksi ja vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta.

Luonnollinen ihminen ilman Kristusta on Jumalaan nähden kuolleessa tilassa ja ruumiillinen kuolema aikanaan vain vahvistaa tämän tosiasian. Kolossalaiskirjeessä tämä on sanottu aika selvästi. Jumala herättää tällaisen kuolleen kasteen ja uskon kautta omaksi lapsekseen.

Kol. 2:12-13. *Kasteessa teidät yhdessä hänen (Kristuksen) kanssaan haudattiin ja herätettiin eloon, kun uskoitte Jumalaan, joka voimallaan herätti Kristuksen kuolleista. Te olitte kuolleita rikkomustenne ja ympärileikkaamattomuutenne vuoksi, mutta Jumala teki teidät eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa.*

Ja Roomalaiskirjeessä;

Room. 6:3-5. *Tiedättehan, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista. Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittännyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän.*

Meidät on uskon, kasteen ja Pyhän Hengen välityksellä liitetty yhteen yhdeksi seurakunnaksi, ruumiiksi jonka päänä on Kristus.

1. Kor. 12:13. *Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on kastettu yhdeksi ruumiiksi. Yksi ja sama Henki on yhdistännyt meidät, kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä.*

Seurakunta on ensinnäkin maailmanlaajuinen. Varsinkin islamistisissa maissa se on myös vainottu. Eräs lähetysjärjestö esitti arvion, että joka vuosi maailmassa kärsii marttyyrikuoleman uskonsa vuoksi kymmeniä tuhansia kristittyjä. Maailmanlaajuinen sekularisoitunut (uskonnoton) avustusjärjestö kiiruhti heti korjaamaan arviota sanomalla, että heitä on vain muutamia tuhansia.

Miksi näistä tuhansista vaietaan? Parin norpan kuolema tai yhden suden luvaton ampuminen nostetaan kyllä sekulaarissa (uskonnoton) lehdistössä suureksi uutiseksi.

Länsimaiset ihmiset ovat luopumassa kristillisyydestä vedoten humanismiin, joka on ihmisen omiin saavutuksiin ja kykyihin perustuva elämäntavotus. Sekulaari eli uskonnoton humanismi ei myöskään hyväksy yliluonnollista todellisuuskäsitystä. Kolmas maailma, se maailma johon aikoinaan lähetettiin länsimaista lähetysaarnajia, lähettää nyt lähetysaarnajia länsimaihin.

Se, että seurakunta on yksi, käy ilmi Efesolaiskirjeestä (Ef. 1:22 ja 5:23), jossa mm. sanotaan; ... *Kristus on seurakunnan pää; onhan hän seurakunnan, oman ruumiinsa, pelastaja.*

2. Paikallisseurakunnat

"Galatian seurakunnat" (1. Kor. 16:1)

"Aasian maakunnan seurakunnat" (1. Kor. 16:19)

"Kaikki kristuksen seurakunnat" (Room. 16:16)

● Solu

- Pieryhmä (4-12 henkeä)
- Läheiset ystävyssuhteet
- Avainasiat
- Luottamuksellisuus
- Läheisyys
- Keskinäinen vastuullisuus (1. Joh. 4:19)

● Seurakunta

- "Meidän tiimi": 12-50 henkeä
- Tarpeeksi pieni, jotta ihmiset oppivat tuntemaan toinen toisensa
- Toinen toisensa palveleminen (Ef. 4:12)
- Hengen lahjojen käyttö (1. Kor. 12:7-11)
- Avoin ryhmä

Seurakunta on myös paikallinen. Se käy ilmi esim. 1. Korinttilaiskirjeestä;

1. Kor. 16:19. *Aasian maakunnan seurakunnat lähettävät teille terveisensä. Myös Aquila ja Prisca ja heidän kodissaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herran nimeen.*

Pienryhmät ovat erittäin tärkeitä. Siellä voi luottamuksellisessa ilmapiirissä esittää sellaisiakin kysymyksiä, joita ei isommassa porukassa halua esittää.

Yleensä seurakunnan toimintaan liitytäänkin pienryhmien kautta.

Toimiva seurakunta koostuu eri tiimeistä. Tällainen tiimi ovat esim. ne, jotka kokoontuvat pienryhmissä.

1. Kor. 12:7-11. *Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi. Yhden ja saman Hengen voimasta toinen saa*

- Juhlajumalanpalvelukset
- Juhlatilaisuudet (pääsiäinen, helluntai, uusivuosi)
- Jumalan suuruuden tuntu
- Heikkous: vaikea solmia ystävyysuhteita

kyvyn jakaa viisautta, toinen kyvyn jakaa tietoa, toiselle sama Henki suo uskon voiman, toiselle parantamisen lahjan, joku saa voiman tehdä ihmisiä, joku profetoimisen lahjan, joku kyvyn erottaa eri henget toisistaan, joku kielillä puhumisen lahjan, joku taas kyvyn tulkita tällaista

puhetta. Kaiken tämän saa aikaan yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin omat lahjansa niin kuin tahtoo.

Pienryhmissä on jokaisella kristityllä myös mahdollisuus käyttää saamaansa armolahjaa. Kun seurakunta paisuu isoksi, vaarana on, että toinen toisensa palveleminen kärsii.

Alfa-kurssikin jatkuu Vihdissä beetana, etteivät ne alfakurssilaiset, jotka ovat alkaneet käymään seurakunnassa, jäisi heitteille.

Jumalanpalvelukset ovat oikeastaan juhlatilaisuuksia.

2. JUMALAN PERHE (Ef. 2:14-18, 1. Joh. 5:1)

- Veljiä ja sisaria toinen toisillemme (1. Joh. 4:19 – 5:1)
- Jumala meidän isänämme (Joh. 1:12)
- Ykseys on tärkeää
- Jeesus rukoili "... jotta he olisivat yhtä (Joh. 17:11)
- "Pyrkikää säilyttämään Hengen luoma ykseys" (Ef. 4:3)

Rupertus Meldenius; "Keskeisissä kohdissa ykseys, epävarmoissa vapaus, kaikessa rakkaus."

- Uskollisuus (Gal. 6:10)
- Anteeksiantamus (Matt. 18:15, 35, Matt. 5:23-24)
- Yhteys (Apt. 2:43-47)
 - Yhteys Jumalan kanssa – Isä, Poika ja Pyhä Henki (1. Joh. 1:3, 2. Kor.13:13)
 - ja toinen toisemme kanssa (1.Joh. 1:7, Hepr. 10:24-35)

Seurakunta on Jumalan perhe.

Ef. 2:19. Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.

Me rukoilemme Jumalaa isänämme jo "Isä Meidän" –rukouksessa.

Jeesus käyttää siinä Isästä sanaa "Abba", joka voidaan kääntää sanoilla; "iskä", "pappa" tai "isukki".

Efesolaiskirjeestä luemme;

Ef. 4:3. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys.

Meldenius on sanonut asian aika hyvin; "Keskeisissä kohdissa ykseys, epävarmoissa vapaus, kaikessa rakkaus.

Kristityt ovat koonneet uskontunnustuksiin Raamatussa ilmoitetut, kristinopin kannalta keskeisimmät asiat, joista ollaan yhtä mieltä. Ne ovat niitä asioita, jotka ovat kristillisyydessä luovuttamattomia.

Kristillisen opin suhteen epävarmat asiat kukin kristitty saa ratkaista oman uskonsa mukaan. Ei ole paha asia, jos joku tekee Raamatun ilmoituksen kannalta epävarmassa asiassa toisin kuin joku toinen kristitty – se on paha, jos hän tekee vastoin omaa omatuntoaan.

Sen vuoksi on äärettömän tärkeää, että emme painosta toista. Paavali antaa erinomaisen ohjeen Roomalaiskirjeessä.

Room. 14:13-15:2. Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeänne kompastumaan ja kaatumaan. ... jos joku pitää jotakin epäpuhtaana, hänelle se on epäpuhdasta. Jos veljesi pahastuu ruoastasi, et enää ole noudattanut rakkauden vaatimuksia. Älä saata ruoallasi perikatoon sitä, jonka vuoksi Kristus on kuollut. ... Kaikki tosin on puhdasta, mutta ihmiselle on pahaksi, jos hän syö jotakin, mikä loukkaa omaatuntoa. Sinun on hyvä ... välttää muutakin, mikä loukkaa veljeäsi. Säilytä sinä oma uskosi Jumalan edessä. Onnellinen se, joka ei tuomitse itseään siitä minkä uskoo oikeaksi. Mutta se, joka epäröi ja silti syö, on tuomittu, koska hän ei toimi uskon perusteella. Kaikki, mikä ei perustu uskoon, on syntiä. Meidän, jotka olemme vahvoja, on kestettävä heikkojen vajavuuksia. Emme saa ajatella vain sitä, mikä on itsellemme mieluista.

Meidän on jokaisen otettava huomioon lähimmäisemme, ajateltava, mikä on hänelle hyväksi ja vahvistaa häntä.

”Sinun on hyvä ... välttää muutakin, mikä loukkaa veljeäsi.” Tässä puhutaan Jeesukseen vapahtajanaan uskovasta ihmisestä. Loukkaan toista helposti joko jättämällä hänet huomiotta (halveksin / mitätöin) tai kiinnittämällä muiden huomion hänen virheisiinsä (tuomitsen).

Room. 14:10. *Kuinka sinä voit tuomita veljesi? Tai sinä toinen, kuinka voit halveksia veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen.*

Eli, jos en voi ojentaa häntä rakkaudellisesti, on parempi, etten ojenna häntä sanallisesti ollenkaan. Sama rakkaudellisuus kannattaa ulottaa myös ulkopuolella oleviin.

Kun me toimimme näin, säilyy yhteys Jumalaan kunnossa – ja myös lähimmäisemme kunnossa.

3. KRISTUKSEN RUUMIS (1. Kor. 12:1-27)

"Saul, Saul, miksi vainoat minua?" (Apt. 9:4)

- Ykseys (Ef. 4:3-6)
 - Ykseys Hengessä
- Moninaisuus (jakeet 7-11)
 - "Kukin meistä on saanut oman armolahjansa"
- Keskinäinen riippuvuus (jakeet 14-26)
 - "Jäsenet yhteen kuuluu huolehtisivat toinen toisestaan"

Seurakuntaa kuvataan myös Kristuksen ruumiiksi.

1. Kor. 12:12-14. *Kristus on niin kuin ihmisruumis, joka on yksi kokonaisuus mutta jossa on monta jäsentä; vaikka jäseniä on monta, ne kaikki yhdessä muodostavat yhden ruumiin. Meidät kaikki, olimme juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on kastettu yhdeksi ruumiiksi. Yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät, kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä. Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monista.*

Apostolien teoissa kerrotaan, että;

Apt. 9:1. *Saul uhkui yhä vihaa ja murhanhimoa Herran opetuslapsia kohtaan.*

Kun Saul sitten kohtasi Jeesuksen Damaskoon vievällä tiellä, Jeesus kysyi Saulilta;

Apt. 9:4. *"Saul, miksi vainoat minua?"*

Yksittäinen kristitty kuuluu Kristus–ruumiiseen, jossa Kristus on pää. Pyhä Henki, joka on Kristuksen Henki, yhdistää kristityt toisiinsa.

Niin kuin ihmisruumiissa on eri elimiä, on Kristus–ruumiissakin eri kristityillä erilaisia tehtäviä.

Efesolaiskirjeessä sanotaankin;

Ef. 4:7. *Mutta kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa.*

Ef. 4:11-12. *Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen.*

Toisen jäsenen hyvinvointi edesauttaa viime kädessä minun omaakin hyvinvointiani.

Efesolaiskirje jatkuu;

Ef. 4:15-16. *Silloin me noudatamme totuutta ja rakkautta ja kasvamme kaikin tavoin kiinni Kristukseen, häneen, joka on pää. Hän liittää yhteen koko ruumiin ja pitää sitä koossa ... kunkin jäsenen toimiessa oman tehtävänsä mukaan, ja näin ruumis kasvaa ja rakentuu rakkaudessa.*

4. PYHÄ TEMPELI (Ef. 2:19-22)

- Rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle (jake 20)
- Uusi testamentti
- Jeesus kulmakivenä (jake 20)
- Jumalan Henki asuu siinä (jake 21) "Pyhä temppele"

Seurakuntaa kuvataan myös rakennukseksi.

Ef. 2:20-22. *Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeleksi, ja hän liittää teidätkin Hengellään rakennuskivinä Jumalan asumukseen.*

Me olemme rakennuskiviä Jumalan temppelissä, kukin omalla paikallamme. Laastina kivien välillä on Pyhä Henki. Pyhä Henki vaikuttaa yksittäisissä ihmisissä rakkauden, palvelunhalun ja toistensa kunnioittamisen.

Seurakuntaan (kirkko) laajassa merkityksessä kuuluvat elossa olevien Kristukseen uskovien lisäksi jo rajan taakse siirtyneet Kristukseen uskovat.

Hepr. 12:22-24. Ei, te olette tulleet Siionin vuoren juurelle, elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin luo. Teidän edessänne on tuhansittain enkeleitä ja juhlaa viettävä esikoisten seurakunta, ne, joiden nimet ovat taivaan kirjassa. Siellä on Jumala, kaikkien tuomari, siellä ovat perille päässeiden vanhurskaiden henget, ja siellä on uuden liiton välimies Jeesus ja vihmontaveri, joka huutaa, mutta ei kosta niin kuin Abelin veri.

5. KRISTUKSEN MORSIAN (Ef. 5:25-27,32)

- Kristuksen rakkaus seurakuntaansa kohtaan (jae 25)
- Kristuksen suunnitelma seurakuntaansa varten (jae 27) (Ilm. 21:2)
- Meidän vastauksemme (1. Piet. 2:9)
 - Pyhyys
 - Palvonta
 - Todistus

Seurakunta on Kristuksen morsian.

Efesolaiskirjeestä;

Ef. 5:25-27. Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi henkensä sen puolesta pyhittääkseen sen. Hän pesi sen puhtaaksi vedellä ja sanalla voidakseen asettaa sen eteensä kirkkaana, pyhänä ja moitteettomana, vailla tahraa, ryppyä tai virhettä.

Ja jae 32.

Tämä on suuri salaisuus; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.

Ajattele, Kristus haluaa tehdä meistä jokaisesta kristitystä kirkkaan, pyhän, moitteettoman, tahrattoman, ilman ryppyjä olevan, virheettömän.

Mikä on meidän vastauksemme Kristukselle? 1. Pietarin kirje kertoo sen aika kivasti; Otan jakeen edellisen käännöksen mukaan, koska se noudattaa alkutekstiä tarkemmin.

1. Piet. 2:9. (Edellisen käännöksen mukaan) Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;

Me vastaamme Kristuksen rakkauteen pysymällä Hänen rakkautensa kohteina. Kun olemme hyväksyneet Kristuksen elämäämme, olemme jäseninä pyhässä heimossa, olemme jäseniä omaisuuskansassa. Todistuskin hoituu siinä sivussa itsestään, pakottamatta. Asemamme Kristuksessa alkaa näkyä myös ulospäin. Meidän olemisemme Kristuksessa (meissä tapahtunut ja edelleen tapahtuva muutos) julistaa ympäristöllemme sitä, mitä Kristus voi tehdä.

LESSLIE NEWBIGIN KIRJOITTI:

"KIRKKO ON HISTORIALLINEN TOSIASIA" Joka alkoi kutsusta Abrahamille ja jatkui profeettojen ja apostolien työn kautta aina tähän päivään asti. Sillä, onko kirkko suosittu vai ei, suuri vai pieni, on suhteellisen vähän merkitystä. Kirkko on suuri kallio, tai alasin, jota vasten monta vasaraa on kulutettu loppuun, ja tämän varman todellisuuden tulee olla kristittyjen ajattelun ydin."

Kirkko, merkityksessä Jumalan seurakunta, on historiallinen tosiasia. Se syntyi helluntaina, kun opetuslapset saivat Pyhän Hengen.

Seurakunnan juuret ovat kuitenkin pitkällä Vanhassa testamentissa.

Jos kirkko on tämän maailman suosiossa, se on merkinä siitä, että silloin kirkossa on jotain perustavanlaatuisesti vialla. Raamatun mukaan "tämän maailman ruhtinas", eli Saatana, yrittää hävittää

seurakunnan, siinä kuitenkin onnistumatta. Yksittäisten kristittyjen kohdalla Saatana näyttää kuitenkin joskus onnistuvan.

LOPUKSI

- Emme voi olla kristittyjä yksin
 - Osallistu yhteisön elämään
- Seurakunta on Jumalan perhe
 - Olemme kaikki yhtä perhettä

Miksi Afrikan savannilla hyeenat yrittävät eristää saaliseläimen laumasta? Saadakse sen pois lauman antamasta turvasta.

Milloin yksittäinen kristitty on niin vahva, ettei hän tarvitse muita kristittyjä? Vastaus on, että ei koskaan.

Eräs mies oli jo useampaan kertaan jäänyt pois seurakuntansa tilaisuuksista. Yksi vanhemmista kristityistä lähti häntä tapaamaan. Miehet istuivat takan ääreen, jossa paloi tuli. Vanhempi kristitty erotti yhden puun tulesta, joka hetken kuluttua alkoi savuta ja sammui vähitellen. Sen jälkeen vanhempi kristitty siirsi puun takaisin muiden puiden yhteyteen. Puu alkoi palaa iloisesti. Sanoma tuli ymmärretyksi.

Augsburgin tunnustus, Tärkeimmät uskonkohdat,

(Augsburgin tunnustus on luterilaisten päätunnustus, joka laadittiin Augsburgin valtiopäiville vuonna 1530.)

VII Kirkko

... Kirkko on pyhien yhteisö, jossa evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit oikein toimitetaan.

VIII Mitä kirkko on?

Vaikka kirkko varsinaisessa mielessä on pyhien ja tosiuskovien yhteisö, on kuitenkin jumalattomienkin toimittamien sakramenttien käyttäminen sallittua, koska tässä elämässä myös teeskentelijöitä ja jumalattomia on sekoittunut tosiuskovien ja pyhien joukkoon. ... Sakramenteilla ja sanalla on Kristuksen asetuksen ja käskyn tähden tehonsa, vaikka niitä jakaisivat jumalattomatkin.

XIV Kirkollinen järjestys

Kirkollisesta järjestyksestä seurakuntamme opettavat, ettei kirkossa kukaan saa julkisesti opettaa eikä hoitaa sakramenteja ilman asianmukaista kutsumista.

VII ja VIII uskonkohta. KIRKKO (Em. kohdat laajemmin)

... Juuri sen tähden me lisäsimme kahdeksannen opinkohdan, ettei kukaan luulisi meidän tahtovan erottaa jumalattomat ja teeskentelijät kirkon ulkonaisesta yhteydestä ... Eivät sakramentit liioin menetä tehoaan sen johdosta, että niitä hoitavat jumalattomat. ... Kirkkopa näet ei ole sellainen yhteisö, joka vain rakentuu ulkonaisten tekijöiden ja menojen varaan, kuten muut yhteisöt, vaan se on ensisijaisesti uskon ja Pyhän Hengen yhteys sydämissä. Sillä on kuitenkin ulkonaiset merkkinsä, joista se voidaan tuntea: puhdas evankeliumin oppi ja Kristuksen evankeliumin mukainen sakramenttien hoitaminen. Ainoastaan tätä kirkkoa sanotaan Kristuksen ruumiiksi, ja sitä Kristus Hengellensä uudistaa, pyhittää ja hallitsee, niin kuin Paavali Ef. 1. todistaa sanoessaan: (Ef. 1:22s.) "Ja hän on antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa, hänen, joka kaiken kaikissa toteuttaa." Ne siis, joissa Kristus ei lainkaan vaikuta, eivät ole Kristuksen jäseniä. ... Paavali on Ef. 5 määritellyt seurakunnan aivan samaan tapaan: Se täytyy puhdistaa, jotta se olisi pyhä. Ja hän lisää sen ulkonaiset tuntomerkit, sanan ja sakramentit. Näin hän näet sanoo: (Ef. 5:25ss.) "Kristus rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakse asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä rypyny eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton." ...

... Jos määrittelimme kirkon vain ulkonaiseksi laitokseksi, johon kuuluu hyviä ja pahoja, ihmiset eivät ymmärrä Kristuksen valtakuntaa sydämen vanhurskaudeksi ja Pyhän Hengen lahjaksi, vaan arvelevat, että on kysymys vain tiettyjen jumalanpalvelusmenojen ja ulkonaisten tapojen noudattamisesta. ...

Näin ollen ovat evankeliumin mukaan Jumalan kansaa vain ne, jotka ottavat vastaan luvattun Pyhän Hengen. ... Tosin he (jumalattomat) kyllä tässä elämässä, kun Kristuksen valtakunta ei vielä ole tullut ilmi, ovat kirkkoon sekoittuneina ja hoitavat kirkon virkoja.

... Kristus puhuu myös kirkon erikoislaadusta verratessaan taivasten valtakuntaa nuottaan tai kymmeneen neitsyeen. Näin hän opettaa kirkon olevan jumalattomien suuren joukon peittävä, jotteivät hurskaat loukkaantuisi tähän seikkaan ja myös siksi, että tietäisimme sanan ja sakramenttien säilyttävän tehonsa jumalattomienkin hoitamina. Samalla hän toisaalta opettaa, etteivät nuo jumalattomat, vaikka heillä onkin osallisuus kirkon ulkonaisiin merkkeihin, kuitenkaan ole Kristuksen todellista valtakuntaa eivätkä Kristuksen jäseniä. ...

Kirkko, josta puhumme, on todella olemassa. ... Tässä joukossa tosin on monta heikkoa, jotka tälle perustukselle rakentavat katoavista oljista, tosin sanoen jonkinlaisista hyödyttömistä mielipiteistä, mutta kun nämä eivät kuitenkaan perustusta kumoa, annetaan ne heille anteeksi, ... he ovat välistä rakentaneet oikealle perustukselle oljistakin, mikä kuitenkaan ei ole tehnyt tyhjäksi heidän uskoaan. ...

Kirkkoa koskee lupaus, että sillä aina on oleva Pyhä Henki, mutta vastaavasti sitä koskevat myös uhkaukset, että on ilmaantuva susia ja jumalattomia opettajia. Varsinainen kirkko on se, jolla on Pyhä Henki. Vaikka sudet ja kelvottomat opettajat mellastavat (1. Kor. 3:11) kirkossa, he eivät ole varsinainen Kristuksen valtakunta. ...

Siksi me Raamatun mukaisesti käsitämme asian niin, että kirkko sanan varsinaisessa merkityksessä on niiden pyhien yhteisö, jotka todella uskovat Kristuksen evankeliumin ja joilla on Pyhä Henki. Yhtä kaikki me kuitenkin tunnustamme, että heihin on tässä elämässä sekoittuneina monia teeskentelijöitä ja jumalattomia, joita heihin yhdistävät ulkonaiset merkit. He ovat kirkon jäseniä ulkonaisten merkkien puolesta, ja sen nojalla he hoitavat kirkon virkoja. Myöskään eivät sakramentit menetä vaikutustaan sen tähden, että arvottomat niitä hoitavat, koska he kirkon kutsun perusteella edustavat Kristuksen persoonaa. Omaa persoonaansa he eivät edusta, niin kuin Kristus todistaa: (Luuk. 10:16) "Joka kuulee teitä, se kuulee minua." Kun he saarnaavat Kristuksen sanaa ja toimittavat sakramenteja, he tekevät sen Kristuksen puolesta ja hänen sijassaan. Näin opettaa meitä tuo mainittu Kristuksen sana, jotta emme loukkaantuisi virkaa hoitavien kelvottomuuteen.

Kristuksen Kirkon 7 tuntomerkkiä

Kristuksen kirkon tuntomerkit ovat ne määreet, joiden perusteella voimme nähdä missä määrin jokin paikallinen kirkko on eroamassa Kirkosta tai liittymässä siihen. Jokaisen kristityn henkilökohtaisella tasolla tämä on päivittäisen parannuksen tekemistä ja Kristuksen sanan seuraamista. Kristitty on samaan aikaan sekä syntinen että vanhurskas (armahdettu syntinen). Hän ei voi omassakaan elämässään ratkaista syntiongelmaa kertaheitolla, esim. henkikastekokemuksella, vaan hän joutuu ratkomaan sitä päivittäin koko loppuelämänsä ajan. Jos tämä yksilötasolla tapahtuva kilvoittelu seurakunnassa lakkaa, muuttuu myös seurakunnan suunta maallistumiseen päin. Sardeksen seurakunta Raamatussa on esimerkki siitä, mihin se voi johtaa.

Im. 3: 1-5. Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: ... Minä tiedän sinun tekosi. Sinä olet elävien kirjoissa, mutta sinä olet kuollut. ... Muutamia sinulla sentään on Sardeksessa, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun seurassani valkeissa vaatteissa; he ovat sen arvoisia. Se, joka voittaa, saa ylleen valkeat vaatteet, enkä minä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänet omakseni Isäni ja hänen enkeliansä edessä.

Kristusta kuvataan Raamatun mukaan myös valoksi. Kuinka kauas valosta voi mennä, että on poistunut sen vaikutuspiiristä? Kuinka kauas Raamatun sanasta voi sallia itselleen pääsyn, ennen kuin Kristus pyyhkii nimen pois elämän kirjasta? Jos tuhlaajapoikakertomuksen poika olisi kuollut vieraalle maalle sikojen seuraan, ei lapseudesta olisi ollut hänelle mitään hyötyä. Sanoihan isä pojan palattua, että "minun poikani oli kuollut" (Luuk. 15: 24).

Seuraavassa Kirkon seitsemän tuntomerkkiä Lutherin opetusta mukaillen.

1. **Jumalan Sana**; Saarnataanko Sanaa vai pelkästään ajan ääniä. Kehotetaanko seurakuntalaisia elämään Sanan mukaan vai ei. Tuleeko uskonnosta sellainen ihmisen yksityisasiä, joka sallii toisen mennä vapaasti helvettiin ilman että se koskee minua. Jumala on siinä asiassa "tiukkapipoinen", että taivaaseen on tie suljettu muilta kuin Kristuksen sovitustyöhön uskoilta.

2. **Kaste;** Kaste on Jumalan tarjoama armoväline, jota ei pidä halveksia. Kol. 2: 12 mukaan; Kasteessa meidät on yhdessä Jeesuksen kanssa haudattu ja herätetty eloon.
3. **Ehtoollinen;** Ehtoollisessa leipä ja viini, Kristuksen ruumis ja veri, yhdistävät meidät Kristukseen. 1 Kor. 11: 29 mukaan; Se, joka syö ja juo ajattelematta, että kysymys on Kristuksen ruumiista, syö ja juo itselleen tuomion.
Ehtoollinen merkitsee ristin sovitusuhrin ja lunastuksen nykyistämistä, sen tunnustamista että pari tuhatta vuotta sitten tapahtunut sovitus ristillä koskee myös minua, juuri tässä ja juuri nyt.
4. **Avainten valta;** Avainten vallalla tarkoitetaan Kristuksen seurakunnalleen antamaa valtaa antaa synnit anteeksi sellaiselle, joka ne tunnustaa ja niitä katuu. Silloin Jumalakin on antanut ne anteeksi. Syntien anteeksiantamisen julistaminen sellaiselle joka ei syntiään kadu ja synnin harjoittamisen siunaaminen, vain vahvistavat syntistä elämään edelleen synnissään ja menettämään pelastuksen. Näitä syntejä ei ole taivaassa annettu anteeksi. Tällainen väärä avaintenvallan käyttäjä syyllistyy itse suureen syntiin (Hes. 3: 17-21, 33: 7-20.)
5. **Virka;** Kirkolla on virkoja, jotka se täyttää. Kirkolla on oltava palvelijoita, jotka toimittavat, tarjoavat ja antavat em. neljää asiaa ja toimitusta kirkon puolesta ja kirkon nimissä.
6. **Rukous;** Riittääkö meille se, että tapaamme Jumalamme vain sunnuntaisin ja silloinkin kaukaa? Entäs jos Jumala olisi siinäkin oikeudenmukainen että kohtelisi meitä samalla tavalla kuin me Häntä?
7. **Risti;** Risti on sen seurausta, että seurakunta ja yksittäinen kristitty pysyy lujasti Kristuksessa ja Jumalan Sanassa ja kärsii sen tähden, jos niin on Jumalan tahto. Jumalan Sanan seuraaminen synnyttää taistelun sekä sisä- että ulkopuolellemme.

Seurakunta on;

- Jumalan lauma (Ps. 74:1, Jer. 23:2-3, Hes. 34:8-31, 1 Piet. 5:2-3)
- Jumalan rakennus (1 Kor. 3:9, Hebr. 3:6, 1 Piet. 2:5)
- Jumalan lapsien joukko (5 Moos. 8:5, 5 Moos. 14:1, Ps. 73:15, Hoos. 2:1, Matt. 5:9, Mark. 10:24, Luuk. 20:36, Joh. 1:12, Joh. 11:52, Room. 8:14-23, Room. 9:4-8, Room. 9:26, Gal. 3:26, Gal. 4:6-7, Ef. 5:1, Fil. 2:15, 1 Joh. 3:1-2, 1 Joh. 3:10)
- Kristuksen morsian (Jes. 62:5, Jer. 2:2, Joh. 3:29, Ilm. 9:7, Ilm. 21:9, Ilm. 22:17)
- Kristuksen ruumis (Room. 7:4, Room. 12:5, 1 Kor. 6:15, 1 Kor. 10:16-17, 1 Kor. 12:12-27, Ef. 1:23, Ef. 3:6, Ef. 4:12, Ef. 5:23-32, Kol. 1:24, Kol. 2:17-19, Kol. 3:15)
- Kristuksen kirkko/seurakunta (Matt. 16:18)
- Pyhän Hengen temppeli, kuten yksittäinen kristittykin (1 Kor. 3:16-17, 1 Kor. 6:19, Ef. 2:21, 1 Tim. 3:15, 2 Kor. 6:16). Jeesus puhui myös omasta ruumiistaan temppelinä. (Joh. 2:19-21)
- Jumalan asumus (Ef. 2:22)
- Valittu suku (1 Piet. 2:9)
- Kuninkaallinen papisto (1 Piet. 2:9)
- Pyhä heimo (1 Piet. 2:9)
- Jumalan oma kansa (1 Piet. 2:9)
- Pyhä papisto (1 Piet. 2:5)
- Pyhien joukko (Ef. 1:18)
- Uloskutsuttujen joukko (Hebr. 3:11-13)
- Vainottu (Mark. 10:30, Apt. 8:1, Apt. 11:19, Room. 8:35, 2 Kor. 12:10, 2 Tes. 1:4, 2 Tim. 3:11-12)
- Ahdistettu (Ilm. 7:14, Ilm. 2:8-11, Ilm. 1:9, 2 Tes. 1:4-7, 2 Kor. 4:16-18, 2 Kor. 1:3-5, Room. 12:12, Room. 5:3, Apt. 14:22, Joh. 16:33)
- Maailman laajuinen sekä paikallinen (Ilm. 1:4, Hebr. 12:22-24, Hebr. 10:25, Hebr. 2:11-12, Filem. 1:2, 2 Tes. 1:4, 1 Tes. 2:14, Kol. 1:24, Kol. 1:18, Ef. 5:29, Luuk. 13:29)
- Esikoisten seurakunta, eli ne joiden nimet ovat taivaan kirjassa (Hebr. 12:22-24.)

Jumala näkee seurakuntansa jäsenet aivan toisin kuin me ihmiset. Ne jotka ovat vahvoja, osaavia, hyviä puhujia, viisaita ja voimakkaita, ne eivät olekaan seurakunnalle välttämättömiä vaikka me itse niin

luulemme. Liian monet niistä, jotka meidän mielestämme ovat ensimmäisinä, tulevatkin viimeisiksi. Välttämättömiä ovat ne taustalla olevat hiljaiset, jotka rukoilevat ja joiden rakkaudentekojen kautta muut tulevat tuntemaan Jumalan. Lue 1 Kor. 13 luku.

1 Kor. 12:18 – 13:1. *Jumala on kuitenkin asettanut (seurakunta)ruumiiseen kaikki eri jäsenet niin kuin on nähnyt hyväksi. ... juuri **ne ruumiinjäsenet, jotka meidän mielestämme ovat muita heikompia, ovat välttämättömiä.** Me verhoamme erityisen arvokkaasti ne ruumiinosat, joita emme pidä kovinkaan arvokkaina, ja peitämme erityisen säädyllyisesti ne, joita häpeämme. Säädyllyiset ruumiinosat eivät tällaista verhoa tarvitse. Kun Jumala yhdisti jäsenet ruumiiksi, hän antoi vähempiarvoisille jäsenille suuremman kunnian, jotta ruumiissa ei syntyisi eripuraisuutta vaan jäsenet yhteen kuuluessa huolehtisivat toinen toisestaan. ... Te olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen.*

Mark. 10:31 ja Matt. 19:30. *Mutta monet ensimmäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä.*